

PhDr. Jan Kilián, Ph.D.
Katedra historie FPE ZČU v Plzni

Posudek oponenta na diplomovou práci
Lenka Buzková
Živnostenská společenstva v Milevsku

Vzhledem k ucelenému uchování velmi početného souboru písemností městských cechů a živnostenských společenstev v českých okresních archivech je poměrně překvapivé, že jejich zmapování případovými studii dosud zdaleka není takové, jak by bylo zapotřebí. Diplomové práce a jejich pro regionální sborníky upravené výběry na toto téma jsou rozhodně cestou, která může k danému cíli vést. Rovněž autorka obhajované práce se už dříve, ve své práci bakalářské, věnovala cechům v Milevsku, na což nyní navázala problematikou novější, jelikož společenstva jsou záležitostí až druhé poloviny 19. a první poloviny 20. století. Strukturu práce vytvořila zdařile, po úvodu, v němž vysvětluje své záměry a terminologii, následuje kapitola o zrušení cechů, které však vlastně pouze znamenalo přechod k živnostenským společenstvům coby jejich nástupcům. Nechybí kapitola o obchodních grémiích, která nad nimi měla kontrolu, nechybí ani dobrá charakteristika a ucelený výklad o jednotlivých řemeslech v Milevsku. Nicméně velmi postrádám, nejen s ohledem na citovaného J. Janáčka, nějaké základní rozdělení řemesel a potažmo tedy i společenství, z něhož by poté ona struktura práce vycházela logičtěji – potravinářské, textilní, kovo-, kůži-, dřevozpracující apod., protože pak dochází k podivnému přeskokování mezi obory, kdy po řeznících následují obuvníci a po nich opět zástupci potravinářského řemesla pekaři... Závěr je stručný a spíše než shrnutí řečeného obsahuje perspektivy do budoucna. Ale proč ne. Třeba bude autorka ve svém výzkumu nadále pokračovat. Literatura by mohla být trochu bohatší, mj. o Bělinovu práci o městech 18. století nebo

o některé práce L. Klusákové. Mimochodem, proč zde chybí citace autorčiny bakalářské práce, jejíž existenci zmiňuje, ať už v závěrečném seznamu nebo v úvodu v poznámkovém aparátu? Handicap na poli literatury na druhou stranu Buzková plně nahradila pečlivým studiem primárních, archivních pramenů, za jejichž zvládnutí zaslouží skutečně absolutorium. Po jazykové stránce dílo bohužel, na to, že se jedná o diplomovou práci, obsahuje spíš až velký počet chyb, gramatických i stylistických, překlepů a vlastně i nedostatků grafických (srov. s. 35). Viz jen úvod: s. 8 - ...práci o živnostenských společenství(ch); s. 8 - ...byly(i) truhláři; s. 9 -pramenů,(chybí)a zároveň...; ...podkovářů, krejčí(ch)...; ...je o (=k/pro) společenstvích zachováno mnoho listin; s. 10 - ...jsem čerpala z originálních podnětů (snad pramenů?!); s. 10 – Dalším neopominutelným zdrojem poznatků pro mě představovaly.... A to je opravdu jen úvod. Přes uvedené výhrady práce Lenky Buzkové plně naplňuje předpoklady pro její úspěšné zvládnutí historického materiálu, prokazuje orientaci v dané problematice, schopnost interpretace archivních dokumentů i celé látky. Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou.

V Teplicích 13. srpna 2013

Jan Kilián